

AKARYAKIT FİYAT FARKI

15. Hukuk Dairesi 1993/4961 E., 1994/3496 K. . . **ESER SÖZLEŞMESİ . HAKEDİŞE İTİRAZ “İçtihat Metni”** Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün temyizden tetkiki davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Davada, akaryakıt fiyat farkından kaynaklanan alacak istenilmiş, isteğin kısmen hüküm altına alınması nedeniyle karar davalı yanca temyiz edilmiştir. 1) Taraflar arasındaki sözleşmenin 3/B-F maddesi uyarınca BİGŞ. sözleşmenin ekidir. Bu suretle BİGŞ. HUMK.nun 287. maddesine göre taraflarca delil sözleşmesi olarak kabul edilmiştir. Anılan şartnamenin 39 ve 40. maddelerinde geçici ve kesin hakedişlere ne şekilde itiraz edileceği ve sonuçlarının ne olacağı açıklanmıştır. Dosyada yer alan akaryakıt fiyat farkının hesaplandığı (3 ve son numaralı) hakediş davacı yüklenici tarafından itirazsız imzalanmıştır. Şu halde hakediş olduğu gibi kabul edildiğinden, artık davacı akaryakıt fiyat farkından dolayı her hangi bir istekte bulunamaz. Değinen olgu gözetilerek davanın reddi gerekirken, kısmen kabulü doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir. 2) Öte yandan davacı, dava dilekçesinde “ticari faiz” isteğinde bulunmuştur. 3095 Sayılı Yasanın 1. maddesi uyarınca faiz oranı sözleşme ile tesbit edilmemiş ise, yıllık 30 dur. Bu itibarla davacı, aynı Yasanın 2. maddesi gereğince reeskont faizi istemediğinden hükmedilen alacağa 30 oranında faiz yürütülebilir. İsteğin aşılması suretiyle reeskont faizine hükmedilmesi de, kabul şekli bakımından doğru değildir. SONUÇ : Yukarıda 1 ve 2 nolu bentlerde açıklanan nedenlerle temyiz olunan kararın davalı yararına BOZULMASINA, istek halinde ödediği temyiz peşin harcının temyiz eden davalıya geri verilmesine, 2.6.1994 gününde oybirliğiyle karar verildi.